

...fogyunk...

A tavasz folyamán lezajlott népszámlálás előzetes adatainak közzététele után nyilvánvalóvá lett, amit sajnos lehetett korábban is sejteni: az Országos Statisztikai Hivatal már 1996-ban jelezte a lakosság számának csökkenését (74.000 fővel); csökkent a születések és növekedett az elhalálozások száma, országos viszonylatban, csökkent a lakosság átlagéletkora (1995-ben ez 69,4 év, 1996-ban 0,3-al kevesebb). Ha évről évre haladva, nyomon követhetnénk az országos adatokat, azt tapasztalnánk, hogy ez a folyamat mostanra csak tovább erősödött.

A népesség számbeli fogyása-ezen belül a hazai magyarság- önmagában elegendő ok volna ahhoz, hogy egy kicsit a saját "házunk táján" vizsgálódjunk. A (legalábbis számomra hozzáférhető) számadatok szemrevételezésére készítetted a szerkesztő is, emlékeztetve az 1994. áprilisi lapszámunkban ezzel a témával foglalkozó írásunkra, az akkori gondunk-gondolataink mai időszzerűségére.

Ezúttal a népesség alakulásának számadatait nem a Kis-Homoród mentére kiterjedően gyűjtöttem össze, bár ezek az adatok nem lennének érdektelenek. Mégis, most a helyi, szentegyházi adatokra korlátozódtam, és-bár nem akarnék semmiféle általánosítás torzító hibájába esni, mégis azt gondolom, ezek a számadatok és a mögöttük rejlő jelenségek nem csak Szentegyházra jellemzőek.

Az összehasonlítás kedvéért vessük egybe a népességi szaporulatra vonatkozó, következő számadatokat:

Vizsgált év:	1990	1991	1992	2000	2001	2002 szept. 20-ig
Élve született:	129	110	88	105	84	76
Meghalt:	68	66	69	64	60	53

Egyszerű matematika, hogy -bár a város összlakosságát tekintve a természetes szaporulat pozitív(vagyis a vizsgált-összehasonlított évek adatai szerint többen születtek, mint ahányan meghaltak), a születések száma egyértelműen csökken.

Az utolsó három vizsgált évben (a 2002. év szeptember 20-ig szóló adatok szerepelnek!) a tanácsi nyilvántartás adatai szerint a házasságkötések száma a következőképpen alakult:

2000	32
2001	29
2002	23

Az egyházközségek nyilvántartásai szerint, a keresztelesek számából kiindulva, a legtöbb gyermek Szentegyházásfaluban született:

Év	Szentegyházásfalvi Rom. Kat. pléb.	Szentkresztbányai Rom. Kat. pléb.	Református e.	Unitárius e.
2000	41	17	-	2
2001	47	36	1	2
2002 szept.	25	13	1	-

(folytatás a 2. oldalon)

Városnapok - 2002

A rendezvény programja

Október 5, szombat

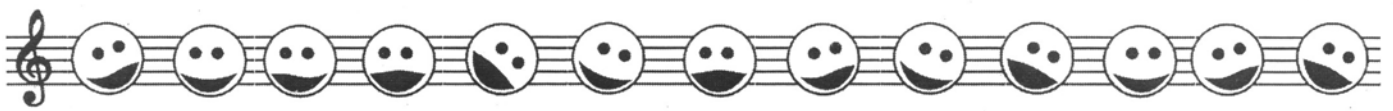
- 8⁰⁰ Zenés ébresztő
- 9⁰⁰ Zászló-felvonás
- 9³⁰ Kerékpárverseny
- 11⁰⁰ Állatkiállítás és fogathajtó verseny a felső futballpályán
- 15⁰⁰ Termékiállítás-megnyitó a Bartók Béla Művelődési Házban
- 16⁰⁰ Szentmise az alsó rom. kat. templomban,
- 16³⁰ ünnepi műsor, koszorúzás az alsó háborús-, illetve milleniumi emlékműnél
- 18⁰⁰ Márton Árpád festőművész kiállításának ünnepélyes megnyitja
- 20⁰⁰ színházi est a Gábor Áron Műv. Házban:
A néma levente - kétfelvonásos színmű -
- bemutatja a helybeli műkedvelő színjátszó csoport

Október 6, vasárnap

- 10⁰⁰ -17⁰⁰ kézilabda mérkőzések a Mártonffy János Ált. Isk. sportpályáján
- 11³⁰ szentmise a felső római katolikus templomban
- 12³⁰ ünnepi műsor koszorúzás a háborús emlékműnél
- 13³⁰ *Kossuth Lajos emléktábla* leleplezése
- 14⁰⁰ az ALFA Ifjúsági Fórum által szervezett csapatvetélkedő a Gábor Áron líceum tornatermében
- 16⁰⁰ bajnoki labdarúgó mérkőzés
- 20⁰⁰ gálaest a Gábor Áron Művelődési Házban - kiállítás az előcsarnokban Barabás Lajos munkáiból
- ünnepi tanácsülés
- *Kossuth Lajosra emlékezünk* - meghívott előadó: Gellért Géza nyugalmazott tanár - Székelyudvarhely
- *Pro Urbe díjak* ünnepélyes átadása
- 21⁰⁰ gálaműsor

Koncert előtt Csepelen - beszámoló a 3. oldalon

(folytatás az első oldalról)

A pozitív népességszaporulat ellenére, Szentegyháza összlakossága megfogyatkozott; az 1992-es adatokhoz viszonyítva közel 600 személlyel lettünk kevesebben. Pontos számokat azért nem közlök, mert - számomra teljességgel érthetetlen okból - az ideai népszámlálás adatai titkosak.

Az talán nem titok, hogy Szentegyháza összlakosságának száma azon a kritikus határon mozog, ami alatt a városi státusza, a költségvetési összegek leosztása kényes helyzetbe kerül: a hétezer szám körül mozgunk, és közel egy százassal vannak kevesebben a nők, mint a férfiak.

Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy egyéb vitatott vagy vitatható szempontja mellett, az ideai népszámlálás abban sem mutat reális képet, hogy a más városokban tanuló diákokat ott vették nyilvántartásba, ahol tanulmányait folytatják, tehát ők is "hiányzói" a népszámlálás szentegyházi adatainak-mégis TÉNY, hogy fogyunk, számbelileg kevesebben vagyunk. Ezt a fogyást tükrözik az iskolai populációra vonatkozó adatok is. Anélkül, hogy számadatok sorával untatnám a türelmes olvasót, csak jelezve, hogy évről-évre csökken az óvodákba beiskolázott gyermekek száma, és értelemszerűen az iskolába induló gyermek is évről évre kevesebb. A két általános iskola ideai adatai 2-2 I. osztályról szólnak, a "Mártonffy J." általános iskolában 35 tanulólétszámmal; a "Tamási Áron" általános iskolában ugyancsak két osztály indult, összesen 41 elsős kisdíákkal.

Érdekes lett volna vizsgálni a város lakosságának életkor szerinti összetételét- mint már említettem, sajnos ezekhez az adatokhoz nem férhettem hozzá. Ismerve a tényleges népességfogyás tényét és számbavéve lehetséges okait, nem nehéz kikövetkeztetni, hogy Szentegyháza lakossága nemcsak számában fogy, hanem öregszik is. Mert a lakosság-fogyás oka egyértelműen a városból való elköltözés: vegyék csak számba, rokonaik, közeli ismerőseik, barátaiak közül hányan költöztek el a megye más településeire, ott keresve megélhetést? És hányan vannak, akik a határon túl keresték-keresik a boldo-

gulást, akár időszakos munkavállalással, akár végérvényesen kitelepelve? Melyik korosztályból? Nyilván, az aktív, a fiatal és középgeneráció távozik, de tudunk nyugdíjasokról is, akik máshová költöznek, nem ritkán gyermekeik után.

A már emlegetett, 1994-es írásnak akkor azt a címet adtam: "Öngyilkos Homoród-mente?!" és tettem ezt egyfajta belső ellenállást leküzdve magamban, mert akkor egy kicsit túlzónak, hangzatosnak éreztem ezt a megfogalmazást, de sajnos, az igazságát is, a súlyát is tudtam; a számadatok akkor is beszéltek, és akkor is riasztó üzenetet közvetítettek. Az akkori fájdalmas és fekete gondolataim mára sem derültek világosabbra-színesebbre, mert azt látom, a gazdasági kibontakozás nem mutatkozik; a bizonytalan jövőkép, munkanélküliség, a lakosság egészségi állapotának romlása nem biztat sok jóval. Szentegyházafalu, meglátásom szerint, erősebb közösség-megtartó erő, örzi a népes család hagyományait, egyáltalán a hagyományait, még ha azok is átalakulóban, eltűnőben vannak. A heterogén összetételű, a sértés szándéka nélkül mondom, hogy gyökértelen bányai részben én sokkal kevesebb életerőt, életképességet látok.

Összeszorul a szívem, amikor volt-diákjaim 5-10, 15-20 évente összegyűlnek egy-egy osztálytalálkozóra, és van olyan évjárat is, amelyben az osztály fele, de rendszerint legkevesebb harmada külföldről, leginkább Magyarországról érkezik haza.(?) Az ő gyermekeik itt már csak vendégek, rosszabb esetben idegenek lesznek.

Ez az, amit sem ésszel, sem szívvel én elfogadni nem tudok...

Az 1994-es írásom végén feltett kérdésemre: "lehet-e segíteni?" ma se tudom a választ. Ma már nem gondolom azt, hogy a Homoród-mente, ezen belül Szentegyháza önnön létét önszántából megszüntetné. Nem "öngyilkos"-de hogy fog-e, tud-e úgy létezni az években, néhány évtizedben mérhető közeljövőben, hogy ne csöndesen haldokoljon-nem csak rajta, a városon, emberein fog múlni.

Nagy Eszter

Határtalan támogatás

A Filharmóniának idén szerencséje volt! A leadott 15 pályázatból több mint fele kedvező elbírálást nyert. Mindez talán nem is kívánkozna újságba, esetleg valami év végi beszámoló szintjén, ha a pályázataink között nem lapult volna egy túl merész elképzelés is: hárommillió forint támogatást kértünk a Filharmónia hangszerállományának kibővítésére (1.300.000 forint), valamint a hangversenyterem világosítása és hangosítása céljából (1.700.000 forint)

A pályázatot régi barátunk - Nagy Margit Bicskéről - íratta meg, "erőszakolta ki" belőlünk. Tudtuk, hogy ilyen összegre felesleges időtöltés pályázni, ennél kisebb pénzekben is hetekig vacillál egy kuratórium. Az álom mégis valóra vált. Szeptember elején jött a jó hír, szeptember közepén már a kitult pénzből gazdálkodhattam a budapesti zeneüzletekben.

Igényes hangszereket vásároltam (három fuvola, két klarinét, két trombita, négy hegedű, pergődob, húrok, hangszerjavító és karbantartó kellékek, kottaállványok), amiket a gyakorló érad elején hosszas fontolgatás után szétosztottunk a zenekari tagok között jegyzőkönyv és leltári számok

alapján. A pénz nagyobbik részéből, az 1.700.000 forintból vásárolt felszerelés a művelődési ház nagytermébe lesz beszerelve október hónap folyamán. Lapzártakor még csak az árajánlatokat böngésszük, bár a pénz a bankba megérkezett. Céлом, amihez a megfelelő berendezést keresem, hogy a művelődési ház nagyterméből igényesen megvilágosítható, színházak és hangversenyek fogadására alkalmas helyiséget alakítsunk ki.

Ennek érdekében nyolc színházi reflektort szerelnék fel a terem mennyezetgerendáira, amelyeket fénykeverő pulttól irányítanánk az alsó karzat belső sarkából. Egy ilyen rendszer ára százmillió lejjig terjedhet.

Ugyanennyit áldoznánk a hangosító berendezésre is, amely stabilan felszerelt négy hangfalat jelent a terem sarkaiban. Az erősítő a színpadra lenne szerelve, ezt is egy keverőpult irányítaná. Mindehhez két kábel nélküli adó-vevő rendszerű mikrofon és egy-két színpadi térmikrofon tartozna. A terem ily módon táncházak, bálók, gyűlések, hangversenyek számára ideális helyszíneként szolgálhat.

A Helyi Tanács és Polgármesteri Hivatal a Gyermekefilharmónia Alapítvánnyal közösen szabályzatot alkotott a felszerelés és

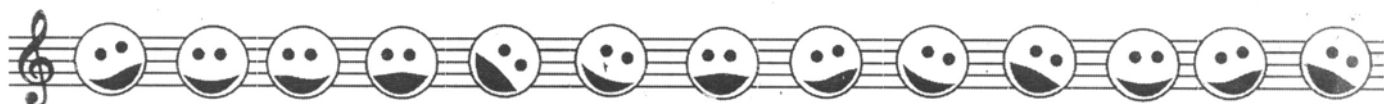

terem használatára vonatkozólag, amit a kultúrház vezetősége és a Gyermekefilharmónia kölcsönösen tiszteletben tart.

Ugyanakkor fontosnak tartjuk egy nagy hatósugarú riasztó berendezés beszerelését is a Tanulók Háza folyosójára, a karzatra és a Nagyterembe, hogy a több mint 200 milliós értéket ne hagyja csöndben elcsenje valaki. A riasztó nemcsak az épületben fog lármázni, hanem a helyi tűzoltókat is mozgósítja. A határtalan gondoskodást jelző adománytáblácska az Illyés Főalapítvány emblémájával pedig a színpad elejére felszerelve sügja:

NEM HAGYTAK MAGUNKRA!

Haáz Sándor

Kedves Olvasók!

... kezdte Lőrincz Zsuzsi élménybeszámolóját, ami tulajdonképpen nem más, mint pár villanás a turné számunkra legkedvesebb pillanatairól.

Zsuzsi, engeddd meg, hogy vázaként használva leveleged, állítsuk belé a naplók "turnéhangulat-virágait".

*Ha az élményeimről kellene írjak, ezek minden évben csak szaporodnak és szaporodnak.

*Végre eljött a várva-várt nap. Elindultunk. Ő buszon sokat énekelünk, jálszoltunk, hallottam egy viccet és most ide leírom: Egy éjjel Pistike azt álmodta, hogy megevett 5 kiló vatacukrot. Amikor fölkel, a tollúpárnája üres volt.

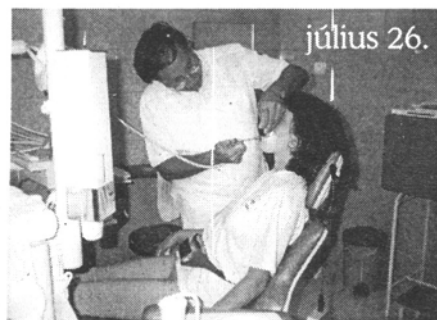
*Ő mi buszunk, a Fiat egy kicsit készlet, mert kis gondok akadtak. Első megálló a buszunk lerobbanásakor lett. Ő második is akkor lett.

*Ő Fiat busznak eleve lett, elszagatta az ékszíjakat. Amíg a tanár úr és Sándor Lévai elmentek be Kolozsvarra ékszíjakért, addig a tanej néni vezetésével elmentünk a Feketi tetőre kirándulni. Ott bemertünk egy vendéglőbe. Ő sofőr bácsi valakitől kapott ékszíjat, így a buszt elindították. Láttuk, hogy jön a busz, kimentünk, integtünk, de nem vettek észre. Kis híján múlt, hogy ott nem maradtunk. Ő busz után kellett szaladni, oldalát megdöngözteti.

*Ő szegény Fiatosoknak az autóbuzson kellett átöltözniük, mert így is rengeteget késték. Ő fiúk elől öltöztek, a lányok hátul.

*Megérkeztünk Nagyváradra, ahol Izolda látott egy villamost és azt mondta: "Ne, egy vonat!" Ő szóta, amikor vonatot vagy villamost látunk, ezzel hcezeljük.

*Elszállásoltak, már ott volt az az idő, amikor a villanyokat leoltották és mindenkitől elköszöntek. Őe mi nem hallgattunk a tanárookra, hanem mindenki felült az ágyára és beszélget-

tünk.

*Hajnaltájban megébredtem és izolda is. Megkérdeztem tőle, megyünk-e fogászattázni. Ő azt mondta, hogy igen, de nyomban visszaaludt. Reggel hisztizelt nekem, hogy miért nem költöttem fel.

*...10 pere múlva ott voltunk a határnál. Ő tanár úr azt mondta, hogy mondjuk az imádságot. Na az imádság használt: átengedtek.

*Mikor áljöttünk a határon nagy sikoltozások voltak. Így köszöntöttük a magyar földet.

*Budaörsön fognézés volt, ami abban állt, hogy a doktor úr (Szaszovszky Gábor) sorra megnézte a gyerekek fogait és J, K vagy R betűkkel jónak, közepesnek vagy rossznak ítélte.

*Őz enyém rosszacska volt.

*Egyszer csak óriási karbonszag, rengeteg füst és megáll a busz. Ő jó öreg Fiat nem bírta tovább, felmondta a szolgálatot.

*Amíg a Fiatot próbálták javítani, láttunk az erdőből egy kiszökkenő özgidát.

*Közölték, hogy át kell pakolnunk az Ikarusba: a bőröndöket a busz hátsó felébe, gyerekeket ahová férnek. Őnnyi hely nem volt, hogy felemeljem a kezemet, hogy megvakarjam az orromat.

*Végül aztán csak megkaptam a helyemet: az egyik ülés alatt, piei láb-szag volt, de elviseltem, sőt lehet hogy attól aludtam el. Őlíg tudtak fölkelteni.

*Egy gyerekotthonba szállásoltak el. Olyan volt, mint egy kis családi fészek. Ő szobából egész pestyet láttuk. Őz éjszakai várost nagyon széppé tesz a fények.

*Ezután következett a turné "fénypontja", a nem várt fogászati nap. Ő strandról tízes csoportokban szállították a gyerekeket a fogászatokra, ahol ellátták a fogak baját. Emlékszem, amikor az én fogamat húzták, kellett valami, amibe kapaszkodjam. Ez csak a szegény Nándi keze volt.

*Szendikét úgy kellett belerakjuk a székbe, mert neki egyetlen poreikája szem kívánta a fogászatot. Ő foghúzás után elég rosszul érezte magát. Őzt

Gyerünk! Vízirögbi!

mondta, még egyszer csak akkor megy oda, amikor protézist kell csináltasson.

*Nándi derzéken türt mindent. Őzzal a sajátos mottóval ült belé és szállt ki a székéből, hogy "most leg-alább megszabadulok tőle".

*Amikor kimentem a váróterembe, akkor éreztem, mennyire van elszabadva a fogam. Bengültam a számba és a nyelvemnek azt hittem, rongy.

*Őz volt a legjobb, amikor vonultunk be a cirkuszba. Mentünk be a kapun, egy emberke lesté, hogy még hányan vagyunk, mikor jut be ő is, de a sor végé még nem látszott. Már az is felért egy cirkusszal, ahogy bevonultunk filipólóban, kék szalaggal. Fehérléttünk.

*Mikor az elefánt lépett be, akkor bizony azt hittem, hogy nem hiszek a szememnek. Odamentünk és megsimogattuk.

*Onnan jó későn mentünk a vidámparkba. Felültem egy fifi nevezetű ringispirre, ami úgy megvonzott, hogy azt gondoltam, most lerokázom

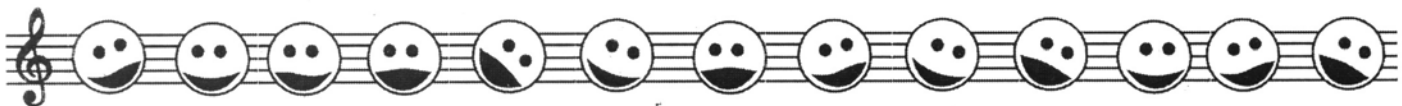

a vidámparkot.

*Őz ütközős kocsi nagyon mókás volt. Csak akkor nem kacagtam, mikor a másiknak úgy nekimentünk, hogy megharapta a nyelvét és elkezdett pityereggni.

*Reggeli után sorfalat álltunk és üdvözöltük az újjászületett Fiatot. (Megérkezett a székesfehérvári szervízből.)

(folytatás a 4. oldalon)

(folytatás a 3. oldalról)

*Kálira való látogatásunk során ebédelni indultunk. Enikő annyira belemérült a témába, hogy egy fenyőfának ütközött.

*Egészen du. 5 óráig fürdünk a Balaton szuper vizében. A tanár úr meglátta a piros pötygős labdát a kezemben, azonnal intett a fiúknak és lányoknak, hogy vízirőgbizunk és aki akar, hát jöjjön játszani. Fiúk lányok ellen. Persze a fiúk kevesen voltak és 2-3 lány át kellett álljon. A tanár úr mindenkit lökött belé a vízbe és azután kapálózva jött a felszínre.

*Amikor felkapesolták a reflektorokat, a szünyogok rögtön lázba jöttek és meg sem pihentek a koncert végéig. Megkönnyebbülve, de tele szünyogvespéssel mentünk le a színpadról.

*Közül 20 struccot is állítottak közeink (strucc-mikrofon).

*A szegény Fiatot, amelyen most két busz népe ült, a rendőrök megállították. A sofőrnek olyan fáradt volt az arca, hogy azt hitték, részeg. Még fiolába is kellett fájjon. Amikor kiderült, hogy nem részeg, azt mondta a rendőr, jobb lesz, ha lefekszik. Ez alatt mi persze az ülések alatt kukszoltunk, nehogy észrevegyék, milyen tömegnyomor van.

*Visszafelé a buszon élményeket meséltünk, sokat röhécseltünk, vihorásztunk. Van egy jó viccem: A rendőr végezfét vásárol. - Na milyen? - kérdi a másik. - A végezpapír sokkal jobb volt...

*Este még fogat sem mostunk, fekdülünk le.

*A nap nagyon jól kezdődött, mert miután megreggeliztünk, utána szabad foglalkozás volt délelőttre. Azt elmondták, hogy mit és mit nem esinálhatunk. Írjunk naplót, de hát ez senkinek nem jutott eszébe. Mi hát egy jó nagyot párnaháborúztunk.

*Megjött a tanár. Aki párnaháborúzott, büntetésből kellett esináljon 20 fekvőtámaszt. Aztán a bűnösök fel kellett sepperjék és mossák a folyosót. Én szerencsére nem párnaháborúztam, úgy hogy nyugodtan pihentem tovább.

*Jött ebédelni a másik két busz. Nem nagyon szereljük azt, hogy evés után az Ikarusosok mindig jönnek be, időtlenkednek és mikor mennék ki, az ajtót úgy becsapják, hogy a falak rezeketnek.

*Aznap a Látránci Falnapokon volt egy rajzverseny, amelyen én is részt vettem. Összegyülekeztek a résztvevők és vártuk, hogy adják a lapokat, amire rajzolnunk kell. Errejel a járdára kellett rajzolni. Váratlan volt.

*A koncert jó volt, csak nagyon erős emberszag volt.

*A koncert előtt kaptunk üdítőt. Az

Koncert Pápán. Hol a harmadik sor?

üdítőt voltak címkék. Az egyiket azt írta: "Akeios áron". Ezt a címkét fölragasztottam Noémire, aki később megharagudott.

*...nagyon zajongtunk és bejött a tanci néni. Mindenkit a helyére fektetett. Vártunk egy kicsit, hogy aludjon el, de a várakozásba mi aludtunk bele.

*Egész végig a Balatonban voltunk és nagyon jó volt. Egy rakást hálygáltunk.

*A víz nagyon jó volt és ezen kívül marad egy felejthetetlen élményem. Életemben először láttam és fogtam egy igazi kigyót.

*Amikor megérkeztünk, akkor láttuk, hogy nincs villany. Sötétben kellett átöltözni. Aztán kimentünk az udvarra, késő este fekdültünk le.

*Este lefekvés előtt Rita észrevette, hogy vannak valami fekete bogarak. Ekkor elkezdődött a vita, hogy egész éjjel ülni fogunk az asztalon, mert ha meg-esípnék, meghalunk. Végül aztán bejött Mihály Kriszti és megnyugtató, hogy nem esinálnak semmit, csak most van a párzásuk.

*Elindultunk ebédelni, az útszélen minden 10 gyermeknek a tanár úr vett egy dinnyét. Mi egy 8 kilósat választottunk.

*A reggel kúrtszóra ébredtem meg. Olyan mérges voltam, nem akartam ilyen korán kelni.

*Megnéztük Európa egyetlen kékfestő műhelyét.

*A lányok tervezték, hogy majd kékfestős lesz a párnájuk, fűgöngyök, szöngyök, mikor nagyok lesznek.

*A pápai koncertünk alatt a hátsó sor ledől, mire valaki azt mondta: Ez egy templom, ennyi bűnöst a hátsó sorba nem kellett volna felengedni.

*Ekkora szerencsétlenség mellett a jó Isten annyira megszigetett, hogy ez volt az egész turné alatt a legjobban sikerült koncertünk.

*Elmentünk a pápai strandra. Keveset tudtunk fürödni, nem hagyták, mert elkezdett esni az eső. Pápán az a szokás, hogy mikor villámlik, senki sem fürdik.

*Pestre utaztunk, megérkeztünk a

Nemzeti Színházhoz.

*Pihenés után kellett készülnödni a koncertre, mert Csepel egy kicsit messze van.

*Ütközben el akartak vinni Zámbo Jimy sírjához, de mi nem mentünk.

*A koncert nagyon jól sikerült és a nagy hőség ellenére csak hárman szálltak le. Ezen a tanár is esodálkozott. A kultúr előtt közös kép készült.

*Reggeliztünk és délelőtt 11 óra felé indultunk Mórahalomra. Fürdés után családokhoz szállá-

soltak minket.

*Az utolsó félórán a tanár úr kijelentette, hogy úszóversenyt rendez. Én is felálltam. A tanár jelt adott és mindenki úszott. Sem előre, sem hátra nem néztem, csak mentem, azaz úsztam. Végül célba érttem és én voltam az első. A tanár úr gratulált és boldog voltam.

*Utolsó esténket egy Kistelekre érkező nyugdíjas csoporttal töltöttük a bentlakásban. Miután elmentek, még késő estig énekeltek, addig, amíg azt a megszokott szót nem mondták, hogy: "Lámpaoltás!"

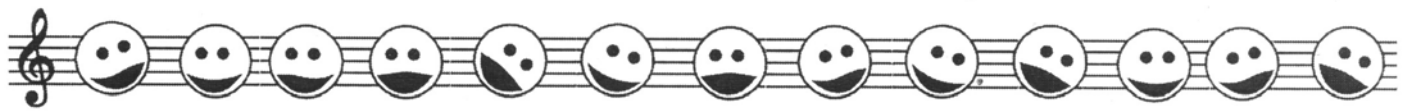
*Ópusztaszeren megnéztük a Feszty körképet. Egyszerűen fantasztikus, a kép, a hangok. Ezt nem lehet elmondani, ezt látni, hallani kell. Ahogyan a táltos áll és körülötte a lángok táneolnak, ahogyan a nép a szekereken elvonul... Mindez nagyon szép.

*Az életben még ilyen szépet nem láttam.

*Szerencsére filipólós koncertünk volt. A Klapka indulónál nem volt zászlónk, így a nyakkendőnkkel, a kék szalagokkal kellett intgessünk. A tanár erőst kacagott, így mi is kezdtünk kacagni. Nem tudtuk visszatartani, hogy ne kacagjunk. Azt hittük, soha vége nem lesz az indulónak.

*Ahol ebédeztünk, ott sok volt a fecskék. Amint ki- és berepültek, Viola táljába kakált az egyik. Nagy savanyú képpel ment a kongrára más tálat kérni. Mi dőlünk a kacagástól.

A Hargita zenéje

*Hallom a Hargita szélfivoláit,
száz mohacsengő szól a tetőn,
áfonya, tárnics, fű dudolászik,
ring, fécserezsík, síg remegőn.*

*Szállnak a hangok a széllel köröttem,
gyjpanasz, bánat sír az oromról,
a távoli oölgyek, a csúcsok a ködben
visszaüzennek, mind dorombol.*

*Székely e dallam, bánata éget,
éteri lángja lelkemig ér,
hallik a hüre rég déli népnek,
s új unokáról új rege kél.*

*Sistereg, zúg a patak síkoltva,
hull le az erdő fái között,
a mélyben a sok kő fehérre csiszolva,
suttyog a fényves is, duzzog a csönd.*

*Fenn a magasban égre törően
leng diadalmas szép lobogó,
szél vihorássza, tépi a ködben,
nincs magyarabb szíó így dobogó.*

*Eljön a hegyre mind, aki székely
messze dalolni, él ez a nép,
hünnusza zengő könnyteli ének,
hirdeti büszkén hős erejét.*

*Hallom a Hargita szélfivoláit,
szárrnyal e dallam, légy, lebegő,
hajlik a szélben, ring dudolászik,
zümnyög a tarka égi mező.*

Csáky Anna

2002. augusztus

Mozgással történő idegrendszeri fejlesztés

Ez volt a neve annak a továbbképzőnek, melyet a homoródminti óvónők szerveztek július 1-3 között a szentegyházi Gábor Áron Iskolaközpontban. A helybéli óvónőkön kívül részt vettek érdeklődő szülők és néhányan Székelyudvarhelyről. Az előadó Sófalvi Sándor tanár úr volt, aki jelenleg Székesszékújváron óvodás és kisiskolás gyermekek mozgásfejlesztésével foglalkozik saját tornatermében és a Beszédjavító Intézetben. A továbbképző résztvevőinek kemény 3 napban volt részük. Olyan ismereteket szerezhettünk, amelyekről diákkorunkban hallottunk, és amelyeket igazán most értettünk meg.

Felelevenítettük a gyermek fejlődési szakaszainak jellemzőit, majd az iskolakezdő gyermekek problémáival ismerkedtünk meg. Sok hasznos tanácsot kaptunk ezen problémák orvoslására, ami nem más, mint szervezeten fejleszteni a gyermek mozgását, minek következtében a gyermek magatartása éreltebbé, összeszedettebbé válik, figyelme, beszéde, eszközhasználata, gondolkodása javulni fog. A tanár úr azt is megmagyarázta gazdag biológiai ismeretei segítségével, hogy miképpen zajlanak le ezek a folyamatok az agyban és az idegrendszerben.

Ahhoz, hogy egy gyermekben segíteni tudjunk, fontos, hogy mindent tudjunk róla, már a születése előtti időről és a későbbi viselkedéséről, szokásairól, mozgásáról, beszédéről, rajzkészségéről.

Tanultunk arról, honnan lehet felismerni egy hiperaktív gyermeket, és hogyan lehet javítani magatartásán. Megértettük, miért nem ajánlatos kisbabáknak a járóka használata, miért nem jó játék a roller. Aztán megismerkedtünk képről eszközökkel, azok alkalmazásával és használatuk céljával.

Sajnos a tervezett gyakorlatok elmaradtak a tornaterem lerobbant állapota miatt. A gyakorlati pályákat elméletben terveztük meg, betartva a terápia lépéseit.

Sok fontos dologra hívta fel a figyelmünket a tanár úr, melyet nagyanyáink jól tudtak, de a fiatalok kezdenek elfelejteni, pl. a babaringatás, hintáztatás, tapasztaltatás fontossága és minden egyéb, mely mozgásra készíti a kisbabát és a kiskisgyermeket.

Sófalvi tanár úrtól pontosságot, fegyelmezettséget, sokoldalúságot tanulhatunk a szakmai felkészültségen, általános műveltségen kívül. Előadásai tudományosa megalapozottak, változatosak, érdekesek és nyitottak voltak. Bármilyen felmerülő kérdésre választ kaptunk.

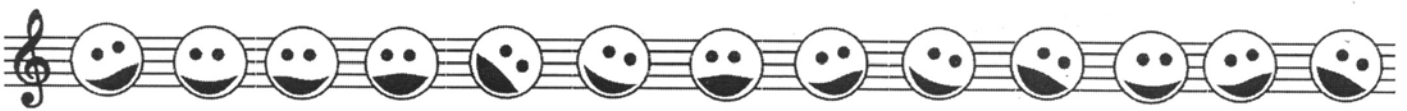
Köszönjük a tanár úrnak a 3 napos tartalmas időtöltést. Igazából akkor volt értelme a továbbképzőnek, ha valaki merne vállalkozni egy ilyen terápia beindítására. Persze mindenkit elkedvetlenítenek az anyagi gondok, amelyeket tapasztaltunk a szervezés alatt is. Ennek ellenére mindenkinek köszönjük a támogatást, a legcsekélyebbtől a legnagyobbig.

Ez volt az első Szentegyházán szervezett továbbképző, és remélem, lesz még folytatás.

Mihály Zsuzsánna - óvónő

3. sz. Óvoda

A természet ajándékai

címet adta az V. Honismereti Népfőiskolai tevékenységnek a főszerző, dr. Ábrám Zoltán. Magyarországról, Erdélyből és a Bánságból érkeztek előadók és hallgatók. A résztvevők igen nívós előadásokat hallhattak, többek között Burus Vilmos nyugdíjas tanár, Tamás István tanár és Szabó István erdőmérnök részéről.

ÉGHAJLATVÁLTOZÁS, ERDŐIRTÁS, ÁRVIZEK

A népfőiskola mottója " A természet ajándékai". Hála a Teremtőnek, szülőföldünket is megáldotta csodálatos környezettel. Nekünk adta, az embereknek adta "Szaporodjatok és sokasodjatok, hajtsátok uralmatok alá a Földet", olvassuk a Teremtés könyvében. Ez a felhívás nemcsak a Föld javainak kihasználására jogosít fel, hanem arra is kötelez, hogy gazdálkodjunk vele, vigyázzunk az értékekre, ahogy a jó gazda teszi. Ennek értelmében, ha javait eltékozzuk, tudatosan romboljuk, ellenszegülünk az Isten és lelkiismeretünk szavának, tehát bünt követünk el.

A világ egyik legnagyobb problémája, hogy lassan növekszik a felszín átlaghőmérséklete, ezt globális felmelegedésnek nevezzük. A Gondviselés megáldotta a környezetet azzal az átlaghőmérséklettel, amely a Földön van. Ennélkül kb. 200C-al kevesebb lenne. Lényege az, hogy a légkörben lévő üvegházhatású gázok üvegházszerűen (melegágyhoz, fóliához hasonlóan) nem engedik távozni a légkörből azt az energiamennyiséget, ami a Napból származik, és a felszín veri vissza, illetve éjszaka kisugározza. Ez a folyamat tehát nélkülözhetetlen a földi élet számára. A jégkorszak után lassú felmelegedés jellemzi a Föld hőmérsékletét, ami az utolsó 10 000 évben játszódott le kisebb - nagyobb ingadozásokkal.

A probléma okát nem ez a természetes folyamat jelenti, hanem az utóbbi 200 év alatt bekövetkezett ugrásszerű hőmérsékletnövekedés, ami jelenleg 0,60 C és folyamatosan növekszik.

Oka abban áll, hogy az ember a levegőszennyezéssel növeli a légkörben lévő üvegházhatású gázok mennyiségét (CO₂, CO, SO₂, NO₂, SO, NO, CH₄, NH₃, CFC). Elsősorban minden égés termékei a különböző oxidok, legnagyobb mennyiségben a közlekedés, villamos energiatermelés, fűtés, szemét-, fűrészmosszat égetés stb. Csak a CO₂ 25%-al növekedett. Van aki azt gondolja, "mi nekünk az a 0,60 C, legalább melegebb lesz". Arra is kell gondoljunk, hogy a világ nem csak a Hargita aljából áll, de amit a Hargita alján teszünk, azt a világ, benne mi is megérezzük. A természet annyira érzékeny, hogy az a 0,60 C már bőven elegendő arra, hogy az éghajlatban világméretű változások menjenek végbe. Ennek legfontosabb következményei: - növekszik a világítenger szintje a sarkvidéki és hegyvidéki jégek olvadásától valamint a víz meleg hatására történő tágulásától. Katasztrófát okoz a partok menti alföldeken ahol az emberiség nagy része él, ahol jelentős élelmesztertermelés folyik. Pl: Kinai - alföld, Bengália, Holland-mélyföld, Mexikói-öböl partvidéke, La Plata partvidéke.

-Áthelyeződnek az éghajlati övek, az élőlények addig be nem telepített területeket foglalnak el amit magasabb hőmérséklet tesz lehetővé. A rovarok megjelennek addig ismeretlen területeken, sőt több nemezdedék utódot is létrehozhatnak a magasabb hőmérséklet miatt. (számlolni kell a kártevőket és a betegséget terjesztő rovarokkal is)

- Az éghajlat egyre több rendellenességet mutat,

bizonyos területek csapadékosabbá, mások szárazabbá válhatnak. A csapadék egyre kiszámíthatatlanabban esik. Az évi mennyiség lehullhat pár hónap alatt, a többi hónapban vízhiány lép fel. A nedvesebbé váló területek közé sorolják a nagy gabonatermő vidékeket, pl. Észak Amerika, Észak Európa, ÉszakÁzsia. A gabonahiány miatt növekszik az éhínség, ami már most aggasztó képet mutat.

- Növekednek a sivatagok, ezáltal csökken az élelemtermelés lehetősége, amelyet nehezít a nagy népességszám és az alacsony fejlettségi szint.

- A csapadék kiszámíthatatlan hullása növeli az árvízveszélyt. Ezt megsokszorozza a kíméletlen erdőirtás.

Az ember saját környezetét, a természetet, amire mindig rá van utalva, minden oldalról rombolja. Nem csak a levegőszennyezéssel növeljük a Föld hőmérsékletét, hanem a növényzetet, ami a szennyező anyagokat, főleg a CO₂-t csökkenteni tudja, az erdőt kíméletlenül irtjuk. A trópusokon percenként egy futballpálya méretű erdő dől le. A mérsékelt övi erdőben, beleértve a mi még megmaradt erdeinket is, madárdal helyett benzinmotoros láncfűrész "dalol". Lázongunk, ha az árvíz elmosza a ptyókatermést, az utakat. Mászor félvállról vesszük, hiszen nálunk nem áll meg a víz. Ha a természet ajándékaira gondolunk, mindig számolni kell az emberi tevékenység káros hatásaival is. Ha közvetlen gyilkosság az, hogy embertársunk fejébe golyót repítünk, közvetlen gyilkosságnak minősül az is, ha a hanyagságból újra nem telepített erdő, és felelőtlenül elfüstölt üzemanyag, fűrészmosszat, stb. miatt bekövetkezik terméshiány és éhínség, alultápláltság, éhhalál is, történjen a Föld bármely részén.

Az eltelt utóbbi 12 évben, ha összeadjuk a hektáronként kitermelhető famennyiséget, amennyit növekedésével biztosít az erdő és kivonjuk az elhordott mennyiségből, rájövünk, hogy egyesek nemhogy gyermekei, szomszédai vagy rokonai, hanem unokái, esetleg dédunokái részét is lelopják a hegyről. Igen, a természet ajándéka a miénk. Unokáink szemünkre vetik majd, hogy szeretnének fát hozni, de a nagyszülők, dédsülők hanyagsága miatt nekik nem nőtt erdő. A szakemberek szerint a kiirtott erdők helyébe csupán 5 - 10 % - ban ültettek csemetét. A lepusztult talaj maradványai, vagy a másodlagos növényzet által elfoglalt területbe sokkal nehezebb és költségesebb az újratelepítés.

Ha megvan az erdő, a csapadék 70%-át elvezeti a talajba, ahonnan források formájában újra táplálja a természetet, az élővilágot, csak a

30%-a folyik le. Ha nincs meg az erdő, akkor az említett 80 % lefolyik árvíz formájában. A kiirtott növényzet helyéről a talajt gyorsan elmossa a víz, megjelenik a patakban, a víztározóban, amiért rögtön elzárják a vizet, pedig a vendégek szeretnének kellő időben zuhanyozni. Ezért is lázongunk, de nem törekedünk a vízgyűjtőt és környékét védetté tenni, ahol csak énekelni lehet és sétálni, a tározót megnövelni ahonnan a lótrágyát, a talajt, olajfoltot, és a szemetet nem mossa be az ivóvíztározóba a víz. Másból újítják a vezetékeket európai pénzből. Ezt a pénzt adják, csak kérni kell. Úgy látszik nekünk nem kell, vagy nincs ki megfogalmazza a kérést, a pályázatot.

Patakjainkból kihalt az élővilág. Mindent beleengedünk és beledobálunk. Diákjaim kérdezik, hogy melyik kukába dobják a háztartási hulladékot? Annak ellenére, hogy minden családban van, aki ért a vasmunkához, hegesztéshez, a faluban nincsenek, elszállítható vaskonténerek, útszéli szemetesládák, megoldatlan a hulladékgyűjtés. Erre is lehet pénzt kérni, de úgy látszik erre sem kell, nem pályázunk, inkább a lakos a hibás, amiért beledobja a patakba.

Hangoztatjuk a falusi turizmust, ami szép jövődelmet hoz a településnek, de jövedelmezhetne többet is, ha környezetünkre, hagyományainkra jobban vigyáznánk. Egy magyar vendég a szerkesztő tóra közben mit lát meg? Látja a rossz utat, amelyik patakmeder lett, a sáncok tele vannak hordalékkal, vagy ha kitakarítjuk, ezzel a fekete sárral töltjük a közutat, a szennyvízzel gátat rakunk, nehogy a víz belefolyon a sáncba, a közterületeket tereljük kaccattal (kavics, homok, gömbfa, deszka, cándra, stb.).

Eladjuk a régi bútorainkat, leromboljuk a hagyományos székely házakat, pusztulni hagyjuk a vashámort, szégyelljük a székelyruhát felvenni, a természetes lávafolyások vízszintes elválású andezit szikláit elhordjuk, fűtyülve a természet ajándékaira.

Borvízeink mellett szennyvízgyődröket telepítenek, indokolatlan kutatófurást fúrnak, amittől csökken a hozama és a víz minősége és sorolhatnánk a természet ajándékait "megbecsülő" emberi magatartásunkat.

Nem kell sok idő és az "Ó te szépséges Hargita" nótát csak a Hargitától távol lehet énekelni, mert közelről kopasz. A Hargita varázsát, ha eltékozzuk, hagyományainkat felrúgjuk, mi lesz az áhitott faluturizmussal? Nem vagyunk hajlandók gyalogosan, kerékpárral járnunk hisz az szegénységi bizonyítvány. Nyugat Európában hétvégi divattá vált.

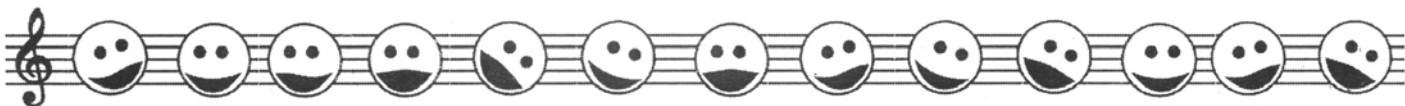
Nem fog a német, vagy a svájci helyettünk az utcán, a kapun belül, a település környezetében rendet, tisztaságot teremteni. Környezetünket, a természet ajándékait, értékeinket nem öseinktől örököltük, hanem az unokáinktól vettük kölcsön. Vajon legalább olyan tiszta, egészséges, környezetet (vizet, levegőt, erdőt) hagyunk-e unokáinknak amilyent kaptunk? Vagy talán túl önzők vagyunk és nem szeretjük őket eléggé?

Tamás István

Vicc

-Mi lesz a medvebocsból, ha át-megy rajta a vonat???

-Mackó alsó és mackó felső.

AHOL KÉTSZER KEL FEL A NAP

A vakáció elején, amikor mindenki igyekszik elfelejteni a tanulást, könyvet se akar látni, jött a hír, hogy a Gyermekfilharmónia hat helyet kapott a Torockón szervezendő első olvasótáborba. A filharmónisták programja elég zsúfolt volt, (készültek a Turnéra), így a Tanulók Háza színjátésközül kellett hat tanulót kiválasztani. Végül Daniel Rita, Both Hajnal, Szócs Emese, Samu Edit, Demeter Enikő, Vas Barna utaztak el július 11-én Torockóra. Hogy mi volt az olvasótáborban, milyen élményekkel tértek haza, mesélik el a gyerekek:

...2002 július 11-én 16 között szervezték meg az első olvasótáborot, melynek helyszíne Torockó volt. Ebben a festői környezetben pihentünk, kirándultunk és tanultunk.

...Torockón volt a tábor tartva, ami a Székelykő alatt terül el.

...Két csoportra osztottak bennünket. A magyarországi gyerekek, (20 tanuló Budapestről és Győrből) alkották a Pannon csapatot, az erdélyiek (Torockó, Torda, Nagyenyed, Kolozsvár, Csíkszereda, Szentegyháza) a Transilvánok voltak. Ez a két csapat délelőttként órákon tanult Erdély és Magyarország történelméről és irodalmáról. (A magyarországi gyerekek Erdélyről, az erdélyiek Magyarországról tanultak.) Mi erdélyiek, Szalay Feri bácsi vezetésével Budapestet, az Alföldet, Észak és Dél-Dunántúlt, Észak Magyarországot ismertük meg. E tájak költészetéből az utolsó nap egy kis előadást is tartottunk, a magyarországiak erdélyi versekből álló előadásával együtt. Az órák után minden nap kirándulni mentünk.

...egy unitárius templomba látogattunk el, ahol Ferencz Gábor unitárius lelkes beszélt Torockó eredetéről.

...megnéztük a helyi ravatalozót, egy múzeumba látogattunk el, ahol megnéztük a helyi népviseletet, és különböző vaskohászati eszközöket.

...egy 300 éves parasztházat néztünk meg. Igazi torockói ház volt: a fala fehér, az ablakpárkány pedig vörös. (Tudni kell, hogy ezek a házak a Világörökség részei.)

...egyik órán elmentünk malmot nézni. Nekem nem volt nagy élmény, én otthon minden nap látok.

...furcsa élményben volt részem: konfirmáláson vettünk részt egy református templomban.

...megmásztuk az Ordas hegyet. Nagyon szép volt, de nagyon fárasztó is.

...plakátot készítettünk, ami nagyon jól sikerült, műsört állítottunk össze. Énekeltünk és verset mondtunk.

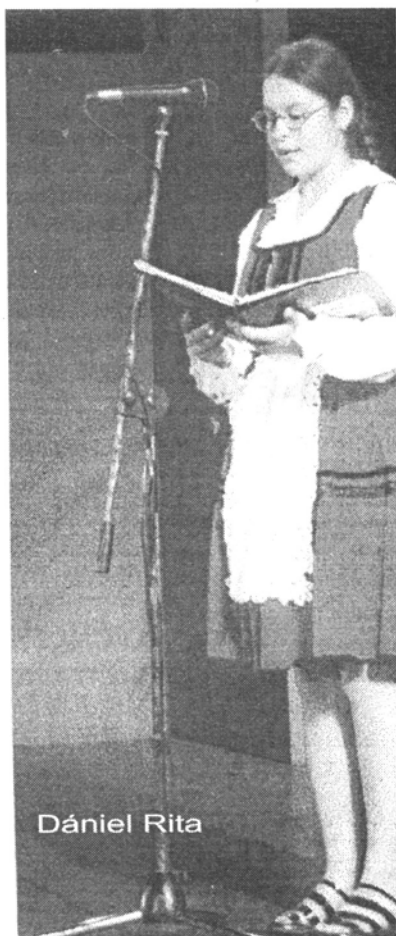
...engem azonban Torockó szépsé-

ge ragadott meg, és az, hogy ez a kis falu, román helységekkal körülvéve meg tudott maradni magyarnak és székelynek.

...mikor utolsó éjszaka indulni kellett volna Tordára az autóbushoz, a Zoli bácsi autója lerobbant. Így másnap, egy magyarországi kiránduló busszal, ami Szentegyházára ment, érkeztünk haza.

...Nagyon jó volt a táborban, a kaja nagy része finom volt.

...A táborban nagyon jól telt, a gyerekek nagyon kedvesek voltak, sok barátot szereztünk. Sokat tanultunk, okosabban és boldogan tértünk haza. Jel-

Dániel Rita

szavunk: Jövőre ott és itt, mind együtt. (Ez azért, mert a tábor szervezői jövőre a tábor két hetesre tervezik, egy hét Torockón, egy hét Szentegyházán, lehetőleg ugyanezzel a társasággal.)
Demeter Ibolya

Mi az?
Kicsi, Sárga, tele van levelekkel?
Kínai postás

Tanácsi hírek

Július hónap folyamán 1 milliárd lejt kapott a város a 132 megyei út (Szentegyháza - Szentkeresztbánya) aszfaltozására és a kórházig a nagyobb gödrök betömésére. A munkálatokat a megyei tanács irányította, udvarhelyi cég végezte.

A Lakás- és Közmunkálatok Minisztériuma 3 tömbházlakás felépítését hagyta jóvá a Hársfa utcában. Legkésőbb 2004-ig a 45 lakrészbe fiatalok és fiatal házaspárok foghatnak beköltözni.

A román és a dán kormány egyezsége kötött: az idén nagyobb erővel elindul a fűrészmosztos fűtésenergiát szolgáltató kazánházas beruházás kivitelezése. Novemberig meg fog érkezni városunkba 5 km acélcsővezeték, a teljes üzemeltetés jövő téle várható. A fűtési költségek így legalább felére csökkennének..

A Nemzeti Beruházási Alap jóvoltából nemzetközi méretű sportcsarnok létesítését kezdetük el 2003 év folyamán. A létesítmény a szentegyházasi falvi futballpályán (Sport utca) kap helyet.

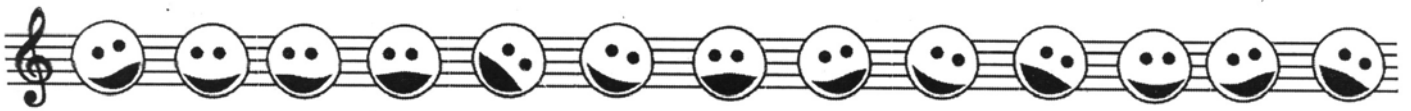
Újrafődték a felső templom oldalkápolnáját. Sikerült egy esőmentes napot "kiszorítani" és 73 segítő kéz felvarázsolt a tetőre a cserepeket.

Szeptember 1-én Balatonlellén tanévnyitó ünnepségen vett részt Szentegyháza küldöttsége. Ez alkalommal avatták fel BODÓ LEVENTE szobrászművész bronzplakettjeit, melyek a lellei iskola folyosóján vannak kiállítva. A domborművek híres magyar művészek, politikusok és gondolkodók arcképeit örökítik meg. A közeljövőben a sorozat gipszmásolatai a helyi Mártonffi iskola felső folyosóján is helyet kapnak.

Szintén BODÓ LEVENTE munkája az október 6-án leleplezésre kerülő KOSSUTH kompozíció is, melyet a Népház oldalára szerel fel a helyi Hagyományörző Huszárok Egyesülete.

Szomorúan fogadtuk a hírt, miszerint öreg barátunk, Hanich Feri Bácsi Balatonlellén hirtelen meghalt. Humora, táncos jókedve, szeretete örökké köztünk marad.

Nyugodj csendesen, Feri Bátyánk! Emléked legyen áldott!

Csinosodott a Népház. Régóta veri az eső a falat, a kapu aláhúzódo embereket a Gábor Áron Műv. Ház előtt. A főbejárat és az épülethomlokzat egyetlen esőfogója egy málladozó betonterasz-részecske volt, ami nagyon megérett már a bontásra vagy fedésre. Az utóbbi mellett döntöttünk. György László kultúrigazgató, Sándor Antal nyugdíjas asztalosmester és Sándor Albert vállalkozó gazda voltak a kivitelezők. Némi egyeztetés után Kós-szerű földémet terveztünk a főbejárat fölé, mely stílusban, hangulatban egybevág a régi épület tetőszerkezetével. Az igényes kivitelezés az említett három ember keze munkáját dicséri. A Gyermekfilharmónia Alapítvány 4 millió lejjel járult hozzá a munkálatokhoz, melynek mozgatórugója, mindenesre György László volt.

Új tető várja a népet a városnap ünnepségekre!

Iskoláink 2002-ben

Gábor Áron líceum

Osztályok száma összesen 27:

Liceumi oszt.száma: 11

Szakiskolai: 10

Technikum: 3

Csökkentett látogatás: 3

Tanulók száma összesen: 611.

Az oktatás 38 tanárral, 8 mesterrel folyik.

Tamási Áron általános iskola:

Osztályok száma: 19

Tanulók száma összesen: 397

I-IV. oszt.: 148

V-VIII. oszt.: 249

Az oktatás 26 tanítóval és tanárral folyik.

Mártonffi János általános iskola:

Osztályok száma: 17

Tanulók száma: 340

I-IV. oszt. 170

V-VIII. oszt. 170

Az oktatás 24 tanítóval és tanárral folyik.

JÓ HÍR! A kórház folyamatosan működik. Ez ügyben rövidesen ismét megbeszélésre ülnek össze a Kishomoródméti települések vezetői, valamint kis-és nagyvállalkozói.

Ha mindannyian segítünk, közös erővel városunk egyik legnagyobb gondját oldjuk meg.

Értékes könyvadományok 2002-ben

- Magyar Nagylexikon 13. kötet
- Öt kontinens állatai: Európa és Ausztrália
- 12 ókori Görögország története
- Fénybojtár-Pásztorok hagyatéka
- Juliánus báró nyomában. (angol nyelven)
- Honvédhuszárok
- Magyar zenetörténet
- Népzenei olvasókönyv
- Kodolányi János: Új ég, új föld
- Zilahy Lejós: Valamit visz a víz
- Magyar szólások és közmondások
- Orbán Gyöngyi: Megértő irodalomolvasás I.
- Orbán Gyöngyi: Megértő irodalomolvasás-szöveggyűjtemény I.
- "Fényesebb a lánénál a kard"
- Kamarás I.: Ime, az ember
- Béke poraikra...(dokumentum emlékek)

könyv a II. világháborúban, a keleti hadműveletek során elszett magyar katonákról és munkaszolgálatosokról)

-Murvai László: 71 romániai magyar oktatás 12 éve 1990-2000

71 könyvvel adományozták: Engel Tibor alias 81esi bácsi és Nusinéni, a Timp kiadó felelős szerkesztője Solyomosi Lejós, Nagy Margit Bicskéről, Kőrös Erzsike Győről, Rákóczi Rózika Dunapatajról, Kirsch Erzsike, Haáz Sándor, a Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társaságának Nyelvi Konferenciája.

71 adományozóknak hálással köszönöm, olvasóim nevében is.

Szabó Klára

Fili hírek

Júliusi lapszámunkban már írtunk a Kisteleki Képzőművészeti Kör Szentegyházán tartott alkotótáboráról. Akkor, júli. 27-én, közszemlére ki is állítottuk a tiznapos tábor alatt született munkákat. Az itt készült festményekből és grafikákból művészbárataink megajándékozták a Múzeum Szállót és a Gyermekfilharmónia Alapítványt. Sikerült ezeket a tájképeket bekereteztetni, az ebédlőben sajátos hangulatot teremtettek. Még két-három ilyen alkotótábor és állandó kiállításunk is lesz.

Szeptember 28-án a székelyudvarhelyi gombóc-főző versenyen csapatunk (Bodó Erzsébet, Márton Margit - főszakácsok; Simó Beáta, Tankó Gabriella, Ambrus Mónika, Tamás Rita, Szabó Enikő-kukták) ötféle gombócot "bügürgetett" és elnyerte a 75 ezer forintos díjat.

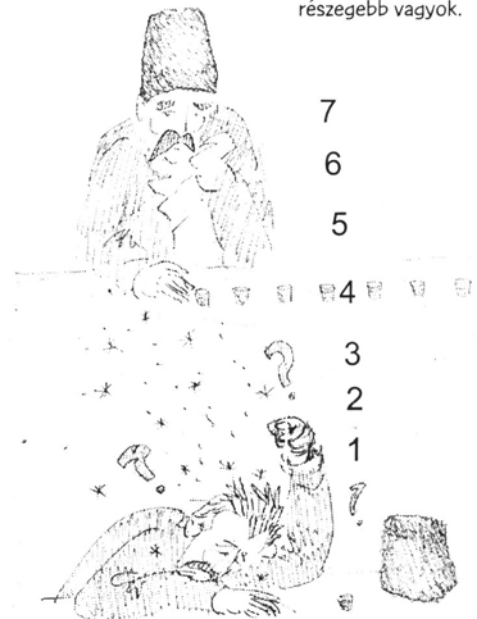
Augusztus 22-én váratlan szállítmány érkezett a Gyermekfilharmóniához. Horst Bertram, a régi fogászatos barátunk érkezett a Johannita lovagrend részéről, tolmácsolva Horváth Zsuzsa budapesti barátunk. A fokozatosan alakuló iskolai fogászati rendelők számára meghozta a hiányzó mikromotort, fűrőkat, tüket. Ezen kívül érkezett 30 forgószék (10 a Tanulók Háza Informatika részégre, 20 a Liceumhoz került) és 30 elegáns vaslábú szék, mely a Mártonffi iskola fizikatermében gazdagítja a berendezést. Ígéret hangzott el további iskolai bútorszállítmányok összeállításával kapcsolatban.

Fotótábor Szentegyházán

A megye legjobb művészfotósait hívjuk meg őszi alkotótáborba október 5-11 időszakra. Munkájuk célja Szentegyházásfalu és Szentkeresztbánya környezetének, tájainak dokumentumszerű megörökítése. A díjazott munkákból nagytás készül, majd kiállítás nyílik a képekből mindeki öröme.

- 7, 6, 5, 4 pohár vodka...

Nem értem. Minnél kevesebbet iszom, annál részegebb vagyok.

Szerkesztőség címe: Városi könyvtár
Köztársaság u. 24. Tel. 246 393
RO - 4154 Szentegyháza (Vlahita)

Szerkeszti:
Haáz Sándor
Szabó Enikő
Szabó Klára
Nyomda: Rotaprint
Tördelte: Elekes István